

- 2) Articolul 51 primul paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că activitățile stațiilor de inspecție tehnică a vehiculelor, cum sunt cele vizate de legislația în discuție în litigiul principal, nu participă la exercitarea autorității publice în sensul acestei dispoziții, în pofida împrejurării că operatorii acestor stații dispun de o putere de imobilizare atunci când vehiculele prezintă, la momentul inspecției, deficiențe de siguranță care implică un pericol iminent.
- 3) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, care condiționează autorizarea de deschidere de către o întreprindere sau de către un grup de întreprinderi a unei stații de inspecție tehnică a vehiculelor de cerința, pe de o parte, să existe o distanță minimă între această stație și stațiile deja autorizate ale acestei întreprinderi sau ale acestui grup de întreprinderi și, pe de altă parte, ca respectiva întreprindere sau respectivul grup de întreprinderi să nu dețină, dacă o astfel de autorizare ar fi acordată, o cotă de piață de peste 50 %, cu excepția cazului în care se stabilește, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, că această condiție este cu adevărat aptă să atingă obiectivele de protecție a consumatorilor și de siguranță rutieră și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Laufen – Germania) – Procedură penală împotriva lui Gavril Covaci

(Cauza C-216/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2010/64/UE — Dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale — Limba în care se desfășoară procedura — Ordonanță penală privind obligarea la plata unei amenzi — Posibilitatea formulării unei opoziții într-o altă limbă decât cea a procedurii — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Dreptul de a fi informat cu privire la acuzaare — Notificarea unei ordonanțe penale — Modalități — Desemnare obligatorie a unui mandatar de către persoana suspectată — Termen de opoziție care curge de la data notificării mandatarului)

(2015/C 406/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Laufen

Partea din procedura penală principală

Gavril Covaci

Dispozitivul

- 1) Articolele 1-3 din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul unei proceduri penale, nu permite persoanei care face obiectul unei ordonanțe penale să formuleze o opoziție în scris împotriva acestei ordonanțe într-o altă limbă decât cea în care se desfășoară procedura, deși această persoană nu stăpânește această din urmă limbă, cu condiția ca autoritățile competente să nu considere, conform articolului 3 alineatul (3) din această directivă, că, având în vedere procedura în cauză și împrejurările speței, o asemenea opoziție constituie un document esențial.

- 2) Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul unei proceduri penale, impune persoanei acuzate care nu are reședința în acest stat membru să desemneze un mandatar în vederea notificării unei ordonanțe penale care o privește, cu condiția ca această persoană să beneficieze în mod efectiv de integralitatea termenului acordat pentru a formula o opoziție împotriva ordonanței menționate.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – György Balázs/Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Cauza C-251/14) ⁽¹⁾

**(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Calitatea motorinei — Specificație tehnică națională
care impune cerințe de calitate suplimentare în raport cu dreptul Uniunii)**

(2015/C 406/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: György Balázs

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să prevadă, în dreptul național, cerințe de calitate suplimentare în raport cu cele cuprinse în această directivă pentru comercializarea de motorină precum cea referitoare la punctul de aprindere în discuție în litigiul principal, cât timp nu este vorba despre o specificație tehnică a motorinei care privește protecția sănătății și a mediului în sensul directivei menționate.
- 2) Articolul 1 punctele 6 și 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să stabilească obligativitatea unui standard național precum standardul maghiar MSZ EN 590:2009, în discuție în litigiul principal.